

Иако у Србији нема званичног броја оних који се боре с неплодношћу, више од 86 одсто учесника истраживања рекло је да познаје „некога ко има проблем”.

Највећи број особа који је учествовао у истраживању удружења „Шанса за родитељство” под називом „Да ли причамо о неплодности?” о процедурама вантелесне оплодње у Србији признао је да је тек након 35. године почео да размишља о деци и проширењу породице. Како истиче Маријана Аризановић из удружења „Шанса за родитељство”, преко 92 одсто анкетираних има између 30 и 50 година, што наводи на закључак да се само у ретким случајевима деца планирају пре тридесете године – само шест одсто учесника овог истраживања, које је урађено у оквиру овогодишње Недеље (не)плодности, има између 25 и 30 година.

„Анализирајући одговоре 569 испитаника, забринула нас је чињеница да се у поступцима вантелесне оплодње добија мањи број ембриона – од 445 поступака вантелесне оплодње добијено је 2.100 јајних ћелија, али само 1.393 ембриона. Иако већина наших испитаника разговара с партнером о проблему неплодности, поражавајуће је да само трећина њих разговара о овом проблему и са родитељима, а још мање с братом или сестром. Преко половине парова дели своја искуства о трновитом путу лечења

неплодности с другим људима који имају исти или сличан проблем. Искрено речено, ови одговори нас нису изненадили. С обзиром на то да смо у сталној комуникацији са особама које лече неплодност, свесни смо чињенице да психолошка подршка недостаје у процедури вантелесне оплодње и лечења неплодности, као и да се људи свакодневно сусрећу с предрасудама околине и стигматизацијом. Одговор који нисмо очекивали јесте мали број добијених ембриона из стимулираних поступака вантелесне оплодње – то је тема која изискује наше даље и детаљније истраживање у неком наредном периоду", истиче Маријана Аризановић.

Резултати ове анкете показују да се велики број парова определило за приватне клинике – троструко већи број поступака вантелесне оплодње уради се у приватним здравственим установама у односу на државне. **Више од 80 одсто анкетираних особа чека бебу више од две године, а чак 53 одсто свих анкетираних на родитељство чека дуже од пет година, што говори да је пут до жељеног потомства веома дуг и неизвесан**. Од укупног броја стимулираних поступака вантелесне оплодње, 36 одсто њих обухватило је стимулацију у трајању од десет дана, 33 процента обухватало је стимулацију у трајању од две недеље, док је код око десет одсто поступака стимулација трајала више од 15 дана. Рачуница о броју добијених јајних ћелија и ембриона говори да је у 445 поступака вантелесне оплодње у просеку добијено 4,7 ћелија по поступку, али само 2,5 ембриона по поступку.

„Иако у Србији не постоји званична статистика о броју особа које имају проблем с неплодношћу, преко 86 одсто наших испитаника рекло је да познаје некога ко има сличан проблем. Обесхрабрује и чињеница да је четвртина свих особа рекла да се осећа неприхваћено у друштву јер се нису остварили у улози родитеља, а половина њих каже да не наилази на разумевање околине, односно не препознаје ову врсту подршке. Више од половине особа има потешкоћа с питањима које им друштво поставља на тему неплодности и родитељства, док скоро сви испитаници сматрају да о инфертилитету и начинима борбе за потомство треба више да се говори у јавности", закључује Маријана Аризановић.

(Политика)